

Psychologia kliniczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna
Kod przedmiotu	12.2-WP-PED-PsK
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Występuje w specjalnościach	Resocjalizacja z prewencją kryminalną
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii klinicznej, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

Wymagania wstępne

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej i rozwojowej.

Zakres tematyczny

Wykłady

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego. Klasyfikacja zaburzeń. Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna. Przyczyny powstawania zaburzeń psychicznych. Etiologia i patogeneza zaburzeń. Psychopatologia ogólna. Zaburzenia spostrzegania. Zaburzenia pamięci, myślenia, uczuciowości, świadomości. Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. Specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu dzieciństwa. Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny. Uzależnienia. Teoretyczne modele uzależnienia. Przebieg procesu uzależnienia. Leczenie. Zaburzenia osobowości. Diagnozowanie. Rozwój zaburzeń. Grupy zaburzeń. Zaburzenia psychotyczne. Schizofrenia. Poglądy historyczne. Symptomy. Deficyty funkcjonowania. Źródła podatności. PTSD. Charakterystyka zaburzeń po stresie urazowym. Przebieg. Podatność. Leczenie. Zaburzenia nastroju, depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji, leczenie, strategie zaradcze przeciw obniżaniu się nastroju. Zaburzenia lękowe, strach i lęk, fobia, panika, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Terapia zaburzeń psychicznych. Historyczne i współczesne kierunki terapii. Metody terapeutyczne. Skuteczność psychoterapii.

Ćwiczenia

Badanie psychologiczne. Rodzaje badań psychologicznych. Metody. Diagnoza zaburzeń psychicznych.

Czynniki zniekształcające diagnozę. Metody badań naukowych. Podstawowe zagadnienia dotyczące psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz psychopatologii rozwojowej. Zaburzenia eksternalizacyjne: ADHD, ADD, zaburzenia zachowania i zachowania opozycyjno-buntownicze. Zaburzenia internalizacyjne: depresja dzieci i młodzieży. Samobójstwa. Zaburzenia lękowe. Autoagresja i celowe samouszkodzanie. Uogólnione zaburzenia rozwoju: autyzm, upośledzenie umysłowe. Zaburzenia odżywiania: anoreksja i bulimia. Zaburzenia nawyków i wydalania: moczenie, zanieczyszczanie się kałem, tiki. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces terapii, stany warunkowane urazem. Kontakt terapeutyczny, warunki skutecznej pomocy, interwencja kryzysowa.

Metody kształcenia

Wykłady – wykład konwencjonalny, konwersatoryjny.

Ćwiczenia – aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychologii klinicznej	• K_W02	• odpowiedź ustna • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	• K_W03	• odpowiedź ustna • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	• K_U01	• odpowiedź ustna • praca pisemna	• Wykład • Ćwiczenia
Student powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	• K_K01	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	• K_K04	• obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny lub ustny. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem na ocenę. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej i/lub rozprawki naukowej, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym. Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia. Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Warunki zaliczenia nieobecności ustalane są indywidualnie z osobą prowadzącą. **Ocena końcowa**

Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwii, prezentacji i/lub rozprawki i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji.

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i egzaminu. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceną z ćwiczeń i wykładów.

Literatura podstawowa

1. Cierpiałkowska L., Psychopatologia , 2010.
2. Cierpiałkowska L. , Sęk H. (2016). Psychologia kliniczna. Warszawa: PWN
3. Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L. Borkowska A.R. (2020). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN
4. Kendall P., *Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji*, Gdańsk 2004.
5. Seligmann M., Walker E., Rosenhan D., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.
6. Grzegorzewska I. Cierpiałkowska L. Uzależnienia behawioralne, Warszawa, 2018
7. Cierpiałkowska L. Ziarko M. Psychologia uzależnień, Warszawa, 2010

Literatura uzupełniająca

1. Belin S., *Schizofrenia*, Gdańsk 2002.
2. Carson, Butcher, Mineka, *Psychologia zaburzeń*, Gdańsk 2004.
3. Dudek B. *Zaburzenia po stresie postraumatycznym*, Gdańsk 2002.
4. O'Connor R., SheehyN., *Zrozumieć samobójcę*, Gdańsk 2001.
5. RachmanS. *Zaburzenia lękowe*, Gdańsk 2001.
6. Sterling J., Hellewell J., *Psychopatologia*, Gdańsk 2005.
7. Yapko M., *Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji*, Gdańsk 2000.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Anita Famuła-Jurczak, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 04-05-2021 06:55)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ